DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 września 1945 r.

Nr. 24

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

159.

DEKRET

z dnia 24 maja 1945 r.

o zmianie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88) wprowadza się zmiany następujące:

1) Zdanie wstępne art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Ustanawia się dodatek wojenny do uposażeń, dodatków funkcyjnych i służbowych osób wymienionych w art. 1 oraz dodatek specjalny do dodatku lokalnego tychże osób pełniących służbę w m. st. Warszawie. Dodatki te będą wypłacane do czasu unormowania stosunków gospodarczych według następujących tabel:";

2) po tabeli: „C. Dodatek wojenny do dodatku funkcyjnego i służbowego" dodaje się tabelę:

„D. Dodatek specjalny do dodatku lokalnego.

Wysokość dodatku lokalnego	Wysokość dodatku specjalnego
do 15 zł	300 zł
ponad 15 zł do 20 zł	320 zł
„ 20 zł „ 25 zł	340 zł
„ 25 zł „ 30 zł	360 zł
„ 30 zł „ 40 zł	400 zł
„ 40 zł „ 50 zł	440 zł
„ 50 zł „ 65 zł	500 zł
„ 65 zł „ 100 zł	540 zł
„ 100 zł „ 150 zł	570 zł
„ 150 zł „ 225 zł	600 zł
„ 225 zł „ 300 zł	650 zł
„ 300 zł	700 zł";

3) art. 3 ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby pobierającej dodatek żonę i dzieci (ślubne, nieślubne, adoptowane i pasierbowie) w wieku do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej, do czasu ukończenia szkół".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim interesowanym Ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Wiktor Trojanowski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Michał Szyszko

w z Minister Aprowizacji i Handlu:
Kazimierz Petrusewicz

Minister Poczt i Telegrafów:
Tadeusz Kapeliński

Minister Kultury i Sztuki:
Edmund Zalewski

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzeszewski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

w z Minister Komunikacji:
Józef Olewiński

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 lipca 1945 r. Nr 24, poz. 137).

160.

DEKRET

z dnia 18 lipca 1945 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „LOT".

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Polskie Linie Lotnicze „LOT", zwane w dalszych artykułach w skróceniu „Lot".

Art. 2. Siedzibą „LOTU" jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3. Przedmiotem działalności „LOTU" jest:

1) organizacja i eksploatacja linii lotniczych, w szczególności przewóz osób, bagażu, towaru i poczty,
2) organizowanie turystyki powietrznej,
3) dokonywanie na zasadach wyłączności zdjęć aerofotogrametrycznych dla wszelkich celów w porozumieniu z Ministerstwem Bezpieczeństwa Publicznego,
4) wykonywanie wszelkich innych czynności, nie wymienionych wyżej, a wchodzących w zakres komunikacji powietrznej.

Art. 4. „LOT" podlega wpisaniu do rejestru handlowego i przez zarejestrowanie nabywa osobowość prawną.

Art. 5. Minister Komunikacji przekaże „LOTOWI" majątek ruchomy, jak i nieruchomy, potrzebny dla celów komunikacji powietrznej, a w szczególności majątek spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Polskie Linie Lotnicze „LOT", jaki przypadnie Skarbowi Państwa z likwidacji tej spółki.

Cały majątek „LOTU", tak przekazany przez Skarb, jak i nabyty przez „LOT", wyodrębnia się z ogólnego majątku Skarbu Państwa z tym, że majątek nieruchomy stanowi własność Skarbu Państwa pod zarządem i w użytkowaniu „LOTU".

Za zobowiązania „LOTU", niezależnie od odpowiedzialności „LOTU" całym jego majątkiem, odpowiada Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego, zarządzanego i użytkowanego przez „LOT".

Art. 6. „LOT" jest prowadzony według zasad gospodarki handlowej z uwzględnieniem potrzeb Państwa, interesów życia społecznego i gospodarczego. „LOT" pokrywa wydatki z własnych dochodów i funduszów oraz dopłat ze Skarbu Państwa. „LOT" prowadzi swoją gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo - gospodarczych, podlegających zatwierdzeniu przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. „Lot" jest zwolniony od wszelkich opłat stemplowych za czynności związane z jego ukonstytuowaniem się jako osoby prawnej. Poza tym opłaca on wszystkie podatki państwowe oraz samorządowe, które obowiązują przedsiębiorstwa prywatne.

Art. 8. Zwierzchni nadzór nad działalnością „LOTU" sprawuje Minister Komunikacji, a kontrolę w zakresie gospodarki finansowej również Minister Skarbu.

Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku zatwierdza Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Na czele „LOTU" stoi dyrektor, którego powołuje i zwalnia Minister Komunikacji. Dyrektor nie jest urzędnikiem państwowym. Sposób powoływania i zwalniania innych władz oraz pracowników „LOTU" tudzież zakres działania władz określi statut organizacyjny, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Dyrektor sprawuje kierownictwo administracyjne i techniczne „LOTU" i reprezentuje „LOT" w sądzie i poza sądem. W szczególnych przypadkach dyrektor może powierzać zastępstwo praw i interesów „LOTU" w postępowaniu sądowym i sądowo - administracyjnym Prokuratorii Generalnej na zasadzie ogólnie obowiązujących przepisów o działalności Prokuratorii.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Komunikacji, Bezpieczeństwa Publicznego i Skarbu, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski
Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 lipca 1945 r. Nr 24, poz. 138)

161.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1945 r.

o organizacji Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

Na podstawie art. 6 ust. 1) dekretu z dnia 30 marca 1945 r. „o pomiarach kraju i organizacji miernictwa" (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58), zarządzam, co następuje:

1. (1) Na czele Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, dalej nazywanego „Głównym Urzędem", stoi prezes, mianowany i odwoływany przez Radę Ministrów, na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

(2) Zastępców prezesa Głównego Urzędu mianuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu.

(3) Pozostałych funkcjonariuszów Głównego Urzędu mianuje i odwołuje jego prezes.

2. Do zakresu działania prezesa Głównego Urzędu należy:

a) kierownictwo Głównym Urzędem,
b) ogólny nadzór nad Geodezyjnym Instytutem Naukowo-Badawczym oraz koordynowanie prac tegoż instytutu z pracami Głównego Urzędu,
c) przewodniczenie Państwowej Radzie Mierniczej,
d) koordynowanie prac wojskowej służby topograficznej z pracami Głównego Urzędu,
e) ustalanie w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przepisów taryfowych za czynności techniczne i pomiarowe organów podległych oraz za czynności ewidencyjne katastru gruntowego,
f) wydawanie przepisów pomiarowych i technicznych w zakresie działania Głównego Urzędu,
g) ustalanie w porozumieniu z organizacjami zawodowymi przepisów taryfowych za czynności techniczne i pomiarowe osób uprawnionych do ich wykonania.

3. Prezes Głównego Urzędu ustali szczegółowy podział czynności i regulamin wewnętrznego urzędowania Głównego Urzędu.

4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 maja 1945 r. Nr. 18, poz. 102).

162.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1945 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu krajowego tytoniu, która określa zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy" w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2. 1) W zależności od ilości użytecznych liści tytoniowych odstąpionych przez plantatorów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy" z jednostki powierzchni uprawnej, ustala się trzy kategorie cen dla wszystkich odmian i klas tytoniu, a mianowicie:

za odstąpione z 1 ha powierzchni uprawnej użyteczne liście tytoniowe otrzymuje plantator:

a) w odmianach: Trapezund, Tyk - Kułak, Perustica — za pierwsze 300 kg należność według ceny kategorii pierwszej, za następne 300 kg należność według ceny kategorii drugiej, za dalszą odstawioną ilość należność według ceny kategorii trzeciej;

b) w odmianie Hercegowina — za pierwsze 350 kg należność według ceny kategorii pierwszej, za następne 350 kg należność według ceny kategorii drugiej, za dalszą odstawioną ilość należność według ceny kategorii trzeciej;

c) w odmianach: Virginia, Brasil, Havana, Geudetheimer, Puławski szerokolistny — za pierwsze 400 kg należność według ceny kategorii pierwszej, za następne 400 kg należność według ceny kategorii drugiej, za dalszą odstawioną ilość należność według ceny kategorii trzeciej;

d) w odmianach: Kentucky, Machorka — za pierwsze 500 kg należność według ceny kategorii pierwszej, za następne 500 kg należność według ceny kategorii drugiej, za dalszą odstawioną ilość należność według ceny kategorii trzeciej.

2) Plantatorzy tytoniu, którzy odstąpią Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu cały wyprodukowany surowiec, otrzymują premie w postaci prawa zakupu po cenach urzędowych towarów przemysłowych i innych według następujących zasad:

a) za każde pełne 200 zł otrzymane za odstąpiony surowiec tytoniowy uzyskują plantatorzy prawo do zakupu jednej jednostki premiowej;

b) jednostka premiowa składa się z następujących towarów:
1 m materiału włókienniczego
0,5 kg cukru
2 kg nafty
2 kg soli
2 kg żelaza (wyrobów żelaznych)
100 sztuk papierosów ustnikowych albo 50 sztuk papierosów bezustnikowych albo 50 gr tytoniu
10 pudełek zapałek;

c) zastrzega się prawo zmiany w składzie towarów jednostki premiowej i zastępowania jednego towaru innym równowartościowym.

§ 3. 1) Taryfa wykupowa obejmuje tylko te liście tytoniowe, które nadają się do produkcji wyrobów tytoniowych.

2) Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, niedosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute — klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

3) Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajduje się nieużytek, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

a) liście, w których blaszka listna została więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu,

b) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom klasy pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki listnej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

a) liście, w których blaszka listna została więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za nieużytek tytoniowy,

b) liście, w których blaszka listna została więcej niż w $^{1}/_{3}$ a mniej niż w połowie uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu,

c) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymogom pierwszej i drugiej klasy, w których blaszka listna została mniej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

a) liście zawierające do 19% wilgoci — klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone,

b) liście zawierające od 19 — 25% wilgoci — klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,

c) liście zawierające od 25 — 30% wilgoci — odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,

d) liście zawierające ponad 30% wilgoci — uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 8. Dostarczone do wykupu tytoniowe liście winny odpowiadać następującym wymogom:

a) powinny być posortowane według jednakowych odmian tytoniu oraz poszczególnych wymogów klasyfikacyjnych,

b) powinny być powiązane w wiązki w połowie ogonków lub u nasady blaszki listnej (u odmian skrytoogonkowych) sznurkiem lnianym, konopnym, papierowym lub łykiem kukurydzianym. Liście tytoniu Virginia i Kentucky mogą być powiązane liśćmi tych odmian pod warunkiem użycia do wiązania liści zdrowych i tego samego koloru,

c) wiązki liści tytoniu Virginia, cygarowych i Kentucky powinny zawierać najwyżej 12 liści, pozostałych odmian najwyżej 20 liści.

§ 9. Pominięcie wymogów przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

a) wiązki, zawierające liście różnych klas tej samej odmiany, klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce,

b) wiązki, zawierające liście różnych odmian tytoniu, odbiera się w cenie liści machorki klasy drugiej,

c) liście tytoniowe powiązane drutem uznaje się za nieużytek tytoniowy,

d) liście nieprostowane tytoniu Trapezund, Tyk - Kułak, Perustica, Virginia, Puławski-szerokolistny i Machorka klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 5% od ceny taryfowej.

§ 10. 1) Za uwędzenie liści tytoniu Kentucky (klasy I i II drzewem twardym otrzymuje plantator 10% dodatku do taryfowej ceny wykupowej.

2) Liście tytoniu Kentucky wędzone węglem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 11. 1) Liście odrostowe może plantator wyprodukować tylko za osobnym zezwoleniem.

2) Liście odrostowe dojrzałe i wysuszone odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu.

3) Liście odrostowe, nieodpowiadające wyżej podanym wymogom lub wyprodukowane bez zezwolenia, uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 12. Liście tytoniowe, dostarczone do wykupu z częściami łodyg, odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi łodyg.

§ 13. 1) Nasiona tytoniowe dojrzałe, czyste i zdrowe, wyprodukowane na podstawie specjalnego zezwolenia, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90%, odbiera się według następujących cen za 1 kg:

a) Trapezund, Tyk - Kułak, Perustica, Hercegowina, Puławski - szerokolistny — 75 zł,

b) Virginia — 120 zł,

c) Kentucky, Brasil, Havana, Geudetheimer — 90 zł,

d) Machorka — 60 zł.

2) Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40%, oraz o sile kiełkowania od 70 — 90% oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w pkt. 1).

3) Nasiona tytoniowe o energii kiełkowania mniejszej niż 40% lub o sile kiełkowania mniejszej niż 70% klasyfikuje się jako nieużytek.

4) Przez energię kiełkowania względnie siłę kiełkowania należy rozumieć tę ilość procentową nasion, która w jednakowych warunkach będzie kiełkować w ciągu 120 godzin (5 dni) względnie 336 godzin (14 dni).

5) Za każde pełne 200 zł otrzymane za nasiona tytoniowe uzyskuje plantator prawo do zakupu jednej jednostki premiowej według zasad ustalonych w § 2 pkt 2).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze stanowi podstawę do wydawania orzeczeń szacunkowych i obliczania należności wraz z premiami, przypadającej plantatorom od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" za tytoń wyprodukowany w okresie kampanii uprawy tytoniu w roku 1945.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Załącznik do § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 21 czerwca 1945 r. (poz. 133).

Taryfa wykupu tytoniu krajowego.

Trapezund i Tyk-Kułak

<table>
<tr><th rowspan="3">Klasa</th><th colspan="3">W Y M O G I</th><th colspan="3">Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych</th></tr>
<tr><th rowspan="2">K o l o r</th><th rowspan="2">Treściwość</th><th rowspan="2">Manipulacja</th><th>1 — 300 kg</th><th>301 — 600 kg</th><th>powyżej 600 kg</th></tr>
<tr><th colspan="3">cena za 1 kg w złotych</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte</td><td rowspan="2">Treściwe</td><td rowspan="4">Prostowane i wiązane w wiązki</td><td>35</td><td>53</td><td>70</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście żołto-brunatne, brunatne, zielonawo-żółte</td><td>25</td><td>38</td><td>50</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście żółto-zielone, ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne</td><td>Treściwe i mało treściwe</td><td rowspan="2">16</td><td rowspan="2">24</td><td rowspan="2">32</td></tr>
<tr><td>Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, żółto-brunatne, zielonawo-brunatne</td><td>Mało treściwe</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="3">Spodaki bez względu na treściwość i kolor</td><td rowspan="3">2</td><td rowspan="3">3</td><td rowspan="3">4</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów</td></tr>
</table>

Perustica

<table>
<tr><th rowspan="3">Klasa</th><th colspan="3">W Y M O G I</th><th colspan="3">Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych</th></tr>
<tr><th rowspan="2">K o l o r</th><th rowspan="2">Treściwość</th><th rowspan="2">Manipulacja</th><th>1 — 300 kg</th><th>301 — 600 kg</th><th>powyżej 600 kg</th></tr>
<tr><th colspan="3">cena za 1 kg w złotych</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście żółte, żółto-brunatne, jasno-brunatne</td><td rowspan="2">Treściwe</td><td rowspan="4">Prostowane i wiązane w wiązki</td><td>35</td><td>53</td><td>70</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście czerwono-brunatne, brunatne i zielonawo-żółte</td><td>25</td><td>38</td><td>50</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście ciemno-brunatne, żołto-zielone, zielonawo-brunatne</td><td>Treściwe i mało treściwe</td><td rowspan="2">16</td><td rowspan="2">24</td><td rowspan="2">32</td></tr>
<tr><td>Liście żółte, żółto-brunatne, czerwono-brunatne, zielonawo-żółte</td><td>Mało treściwe</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="3">Spodaki bez względu na kolor i treściwość</td><td rowspan="3">2</td><td rowspan="3">3</td><td rowspan="3">4</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów</td></tr>
</table>

Hercegowina

Klasa	WYMOGI: Kolor	Treściwość	Manipulacja	Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1 — 350 kg	351 — 700 kg	powyżej 700 kg
				cena za 1 kg w złotych		
I	Liście żółte, cytrynowo-żółte	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	24	36	48
II	Liście zielonawo-żółte i żółto-brunatne	Treściwe i mało treściwe				
	Liście żółte, cytrynowo-żółte	Mało treściwe		15	23	30
III	Liście brunatne, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe		10	15	20
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość					
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III					
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			2	3	4

Virginia

Klasa	WYMOGI: Kolor	Treściwość	Manipulacja	Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1 — 400 kg	401 — 800 kg	powyżej 800 kg
				cena za 1 kg w złotych		
I	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte	Treściwe	Prostowane i wiązane w wiązki	20	30	40
II	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, zielono-żółte			15	23	30
III	Liście brunatne, ciemno-brunatne, żółto-zielone, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe				
	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, jasno-brunatne, czerwono-brunatne, zielonawo-żółte	Mało treściwe		10	15	20
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość					
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III					
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów			2	3	4

Brasil, Havana, Geudetheimer.

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Manipulacja	Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1—400 kg	401—800 kg	powyżej 800 kg
			cena za 1 kg w złotych		
I	Liście brunatne, delikatne, elastyczne, dobrze się żarzące, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone średnio treściwe, o szerokości nie mniej niż 18 cm	Posortowane według różnic w zabarwieniu, niegładzone, wiązane w wiązki w kształcie wachlarza	15	23	30
II	Liście brunatne, delikatne, dobrze się żarzące oraz liście niejednolicie zabarwione, nieuszkodzone, mało i średnio treściwe o szerokości nie mniej niż 18 cm	Niegładzone i wiązane w wiązki w kształcie wachlarza	12	18	24
III	Liście brunatne, nie odpowiadające wymogom klas I i II, liście żółte, ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne	Niegładzone i wiązane w wiązki	8	12	16
IV	Spodaki bez względu na kolor i treściwość Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I do III Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów		2	3	4

Puławski szerokolistny.

Klasa	WYMOGI — Kolor	WYMOGI — Manipulacja	Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1—400 kg	401—800 kg	powyżej 800 kg
			cena za 1 kg w złotych		
I	Liście żółte, żółto-brunatne i brunatne	Sortowane według różnic zabarwienia, prostowane i wiązane w wiązki	12	18	24
II	Liście ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne	Prostowane i wiązane w wiązki	8	12	16
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość Liście, których ze względu na stan dojrzałości i uszkodzeń nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I i II Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów		2	3	4

Kentucky.

Klasa	Wymogi: Kolor	Wymogi: Treściwość	Wymogi: Manipulacja	Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1 — 500 kg	501 — 1000 kg	powyżej 1000 kg
				cena za 1 kg w złotych		
I	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, brunatne	Treściwe	Wiązane w wiązki	10	15	20
II	Liście ciemno-brunatne, zielonawo-brunatne	Treściwe i mało treściwe		6	9	12
	Liście jasno-brunatne, czerwono-brunatne, brunatne	Mało treściwe				
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			2	3	4
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas I i II					
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów					

Machorka.

Klasa	Wymogi		Dostawa z 1 ha użytecznych liści tytoniowych: 1 — 500 kg	501 — 1000 kg	powyżej 1000 kg
			cena za 1 kg w złotych		
I	Liście duże i średnie	Prostowane i wiązane w wiązki	6	9	12
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady blaszki listnej do wierzchołka		2	3	4
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość				
	Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klasy I				
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów				

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 lipca 1945 r. Nr 23, poz. 133).

163.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1945 r.

w sprawie wykonania dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego.

Na podstawie art. 4 ust. (3) i 6 ust. (3) dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(2) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekrecie, rozumieć należy dekret z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz.U.R.P. Nr 13, poz. 72).

Do art. 1.

§ 2. Nadzwyczajnemu podatkowi od wzbogacenia wojennego podlega wzbogacenie wojenne osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub siedzibę.

§ 3. Do wzbogacenia wojennego płatnika dolicza się wzbogacenie uzyskane na imię:

a) małżonka lub osoby pozostającej z płatnikiem w ciągu roku w faktycznej wspólności małżeńskiej,

b) krewnych zstępnych, jeśli płatnikowi służy prawo zarządzania lub użytkowania ich majątku, z którego wynika wzbogacenie wojenne,

c) innych osób, gdy zajdzie uzasadnione domniemanie, że osoby, na imię których został nabyty majątek, nie rozporządzały w chwili kupna środkami na nabycie posiadanego przez nich majątku i nabyły go za fundusze płatnika.

§ 4. W przypadku doliczenia do wzbogacenia wojennego płatnika wzbogacenia wojennego osób podstawionych (§ 3) te ostatnie nie podlegają w tym zakresie opodatkowaniu od wzbogacenia wojennego, lecz odpowiadają za podatek nabytym majątkiem.

Do art. 2 pkt 1).

§ 5. (1) Do wzbogacenia wojennego nie wlicza się spadków, legatów, darowizn i posagów pochodzących z majątku posiadanego w dniu 31 sierpnia 1939 r. przez spadkodawcę lub darczyńcę. Podlegają jednak podatkowi spadkobiercy i osoby obdarowane, o ile otrzymany przez nich majątek stanowił wzbogacenie wojenne spadkodawcy lub darczyńcy, a darczyńca lub spadkodawca nie został opodatkowany.

(2) Akty darowizny, dotyczące całości lub części majątku, podlegającego nadzwyczajnemu podatkowi od wzbogacenia wojennego, dokonane po wejściu w życie dekretu, nie zwalniają darczyńcy od zapłacenia podatku; poza tym ma tu zastosowanie przepis art. 9 ust. (1).

Do art. 2 pkt 5).

§ 6. Przedmioty majątkowe, posiadane przez płatnika przed 1 września 1939 r., szacuje się według ich wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r.

Do art. 2 pkt 6).

§ 7. (1) Opodatkowaniu podlega różnica wartości majątku ruchomego, jak ruchomości domowych i innych przedmiotów, służących do osobistego użytku płatnika, ustalona drogą porównania stanu przedwojennego ze stanem na dzień 30 czerwca 1945 r., według wartości obiegowej majątku ruchomego na dzień 30 czerwca 1945 r.

(2) Jeżeli w toku akcji wymiarowej organy wymiarowe powezmą wiadomość o posiadaniu przez osoby, wymienione w § 2, majątku stanowiącego mienie opuszczone lub porzucone w rozumieniu ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz U. R. P. Nr 17, poz. 97), powinny wezwać te osoby do przedłożenia decyzji Tymczasowego Zarządu Państwowego o przydzieleniu mienia na użytkowanie lub na własność. W braku takiej decyzji należy zawiadomić właściwy miejscowo wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego. Z chwilą przydzielenia tego mienia przez T. Z. P. na własność stanowi ono wzbogacenie wojenne, jeżeli wartość jego przekracza normy, o których mowa w art. 2 pkt 6.

Do art. 4.

§ 8. Nadwyżkę wartości majątku wynikłą dla osób fizycznych i spadków wakujących w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. określa się drogą ustalenia przeciętnej wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r.:

a) przedmiotów majątkowych, nabytych przez płatnika w okresie od 31.VIII.1939 r. do 30. VI. 1945 r. (przykład 1 i 2),

b) przedmiotów majątkowych, nabytych w okresie od 31. VIII. 1939 r. do 30. VI. 1945 r. po potrąceniu wartości obiegowej przedmiotów sprzedanych w tymże okresie, o ile wpływy ze sprzedaży zo-

stały istotnie zużyte na to nabycie (przykład 3).

c) przedmiotów majątkowych posiadanych przez płatnika w dniu 31. VIII. 1939 r. oraz posiadanych i w dniu 30.VI.1945 r. — o ile wzbogacenie polega na powiększeniu lub ulepszeniu tychże przedmiotów majątkowych (przykład 4 i 5).

Przykład 1.

Płatnik posiadał:

w dn. 31.VIII.1939 r.	w dn. 30.VI.1945 r.
a) dom	a) dom i willę
b) przedsiębiorstwo	b) przedsiębiorstwo
	c) plac

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa willi i placu na dzień 30 czerwca 1945 r.

Przykład 2.

Płatnik posiadał:

w dn. 31.VIII.1939 r.	w dn. 30. VI. 1945 r.
a) dom	a) plac (dom uległ spaleniu)
b) majątek ziemski	b) majątek ziemski objęty reformą rolną
c) przedsiębiorstwo handlowe	c) przedsiębiorstwo handlowe
	d) fabrykę

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa fabryki na dzień 30 czerwca 1945 r., przy czym od wartości fabryki płatnik nie może potrącić strat poniesionych na skutek spalenia się domu, jako posiadanego przed dniem 1 września 1939 r.

Przykład 3.

Płatnik posiadał:

w dn. 31.VIII.1939 r.	w dn. 30. VI. 1945 r.
a) dom	a) — (sprzedał)
b) majątek ziemski	b) — (objęty reformą rolną)
c) przedsiębiorstwo handlowe	c) przedsiębiorstwo handlowe
	d) fabrykę

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa fabryki na dzień 30 czerwca 1945 r., przy czym od wartości obiegowej fabryki można odliczyć wartość obiegową domu, jeżeli został sprzedany na kupno fabryki. Obowiązek udowodnienia tego związku między kupnem fabryki a sprzedażą domu ciąży na płatniku. Jeżeli wartość fabryki i domu bilansują się, następuje zupełne zwolnienie od opodatkowania.

Przykład 4.

Płatnik posiadał:

w dn. 31.VIII.1939 r.	w dn. 30. VI. 1945 r.
a) przedsiębiorstwo handlu detalicznego	a) przedsiębiorstwo handlu hurtowego
b) warsztat rzemieślniczy	b) fabrykę, powstałą z rozbudowanego warsztatu.

Płatnik zostanie opodatkowany od wzbogacenia wojennego, ujawniającego się w posiadaniu powiększonego przedsiębiorstwa handlowego i fabrycznego.

Wzrost wartości majątku na dzień 30. VI. 1945 r. ustalić należy przez odjęcie od wartości przedsiębiorstw posiadanych w dniu 30. VI. 1945 r. wartości tychże na dzień 31. VIII. 1939 r. według oceny na dzież 30. VI. 1945 r. Tę ostatnią można ustalić procentowo w stosunku do wartości przedsiębiorstw posiadanych w dniu 30.VI. 1945 r., np. przedsiębiorstwo handlu detalicznego odpowiada 30% wartości hurtowni, 70% zatem stanowi wzbogacenie wojenne.

Przykład 5.

Płatnik posiadał:

w dniu 31.VIII.1939 r.	w dn. 30. VI. 1945 r.
przedsiębiorstwo handlu detalicznego	przedsiębiorstwo handlu detalicznego o zwiększonym remanencie towarów, ulepszonym urządzeniu itp.

Płatnik zostanie opodatkowany od wzbogacenia wojennego, ujawniającego się w posiadaniu ulepszonego przedsiębiorstwa.

Wartość tego wzbogacenia ustala się w analogiczny sposób jak w przykładzie 4.

§ 9. Za majątek osób fizycznych uważa się

a) majątek nieruchomy, grunta, budynki, place niezabudowane,

b) przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i inne,

c) kapitały i należności, nie wyłączając zagranicznych (pieniądze, dewizy zagraniczne, akcje, obligacje i inne papiery wartościowe),

d) towary, surowce, narzędzia produkcji itp.,

e) ruchomości domowe i inne przedmioty, służące do osobistego użytku, oraz przedmioty z platyny, złota, srebra, drogie kamienie, samochody, powozy i t. p.

f) wszelkie inne, nie wymienione wyżej, przedmioty majątkowe — po potrąceniu wszelkiego rodzaju długów i obciążeń.

§ 10. (1) Za wzbogacenie osiągnięte przez osoby wymienione w § 2 uważa się spłatę zobowiązań przedwojennych, zarówno zabezpieczonych hipotecznie, jak i wszelkiego innego rodzaju zobowiązań, chyba że płatnik udowodni, iż fundusze na spłatę czerpał z majątku posiadanego przed 1 września 1939 r.

(2) Nie uważa się za wzbogacenie spłat ratalnych, dokonanych w myśl z góry ustalonych planów amortyzacyjnych z tytułu kredytu długoterminowego.

§ 11. Jako wzbogacenie, wynikające ze spłaty zobowiązań, przyjmuje się 10-krotną sumę spłaconego zobowiązania przedwojennego.

§ 12. Wzbogacenie wojenne osób prawnych ustala się w trybie § 8 i 11 rozporządzenia niniejszego, bez względu na wysokość wykazanych księgami handlowymi zysków lub strat w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r.

§ 13. (1) Wartość długów i obciążeń przedwojennych, zmniejszających majątek, określa się w sposób przewidziany w § 11.

(2) Wartość długów i obciążeń, zmniejszających majątek, a powstałych w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r., oblicza się według ich wartości nominalnej zarówno u wierzyciela jak i dłużnika.

(3) Różnic kursowych, wynikających ze spadku wartości złotego w okresie okupacji, nie bierze się pod uwagę w przypadku spłaty długów i zwolnienia od obciążeń.

(4) Długów i obciążeń, zmniejszających majątek, a zaciągniętych po wejściu w życie dekretu, nie potrąca się od podstawy opodatkowania.

§ 14. Przeciętną wartość obiegową na dzień 30 czerwca 1945 r. przedmiotów majątkowych, wyszczególnionych w § 9, należy ustalić na podstawie oszacowania dokonanego przez biegłych.

§ 15. (1) Biegli szacują wartość przedmiotów majątkowych według przeciętnych cen wolnego rynku chyba, że rozporządzenie niniejsze inaczej stanowi.

(2) O ile na wolnym rynku nie dokonywa się transakcyj przedmiotami majątkowymi, np. gruntami, nieruchomościami budynkowymi, placami niezabudowanymi, przedsiębiorstwami przemysłowymi, handlowymi i t. d. za przeciętną cenę należy przyjąć wartość jaką przedmiot posiadał w końcu okresu, w którym transakcje takie jeszcze były dokonywane.

§ 16. (1) Biegłymi mogą być tylko osoby własnowolne, zasługujące na pełne zaufanie i posiadające potrzebne wiadomości zawodowe oraz znajomość stosunków miejscowych.

(2) Celem sporządzenia listy biegłych winien urząd skarbowy (rewizyjny), o ileby nie miał dostatecznych wiadomości o osobach, nadających się do sprawowania powyższej funkcji, zasięgnąć opinii organizacji samorządu gospodarczego (izb przemysłowo - handlowych, rolniczych, rzemieślniczych), Związku Samopomocy Chłopskiej, instytucyj kredytowych, organizacyj właścicieli domów i t. p. W tym celu urząd skarbowy (rewizyjny) wezwie powyższe instytucje i organizacje do przedstawienia w terminie 2 tygodni kandydatów na biegłych.

§ 17. Biegły za swe czynności może żądać zwrotu wydatków na koszty podróży oraz diet i wynagrodzenia za wykonaną pracę według zasad, podanych w art. 66 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134 z 1936 r.) i §§ 53 — 60 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270).

Do art. 6.

§ 18. Właściwość miejscową dla wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego określa się według miejsca, w którym płatnik w dniu 30 czerwca 1945 r. miał siedzibę, miejsce zamieszkania albo w braku tychże — miejsce pobytu. Jeżeli płatnik nie ma w kraju siedziby, miejsca zamieszkania lub pobytu, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajdują się podlegające podatkowi przedmioty majątkowe. Poza tym mają tu zastosowanie przepisy art. 14 Ordynacji Podatkowej co do właściwości miejscowej dla wymiaru podatku dochodowego.

§ 19. (1) Nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego w stosunku do osób fizycznych i spadków wakujących wymierzają komisje obywatelskie.

(2) W każdym okręgu władzy podatkowej I instancji tworzy się jedną komisję złożoną z 12 członków i tyluż zastępców, powołanych z grona płatników podatków bezpośrednich.

(3) Przewodniczy komisji obywatelskiej naczelnik urzędu skarbowego.

(4) Dyrektor izby skarbowej mianuje na wniosek naczelnika urzędu skarbowego 6 członków i tyluż zastępców z grona płatników podatków bezpośrednich oraz powołuje 6 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych z grona płatników podatków bezpośrednich w podwójnej ilości przez:

1) powiatowe rady narodowe (miejskie rady narodowe),
2) rady związków zawodowych (okręgowe i miejskie),
3) Związek Samopomocy Chłopskiej,
4) izby rolnicze,
5) izby przemysłowo-handlowe,
6) izby rzemieślnicze,
7) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych.

(5) Jeżeli wspomniane organa, wezwane do przedstawienia list kandydatów, nie uczynią tego w 14-dniowym terminie, wówczas brakujących członków i ich zastępców zamianuje dyrektor izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego spośród płatników podatków bezpośrednich.

§ 20. Od orzeczenia komisji obywatelskiej służy zarówno płatnikowi jak i przewodniczącemu komisji obywatelskiej prawo odwołania do komisji odwoławczej przy izbie skarbowej.

§ 21. (1) Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego oraz 24 członków i tyluż zastępców.

(2) Sposób powoływania oraz tryb postępowania komisji odwoławczej regulują odpowiednie przepisy Ordynacji Podatkowej z tym, że 12 członków i ich zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek dyrektora izby z grona płatników podatków bezpośrednich oraz powołuje 12 członków i ich zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem izby skarbowej z grona płatników podatków bezpośrednich w podwójnej ilości przez: 1) wojewódzkie rady narodowe rady narodowe miast Warszawy i Łodzi), 2) rady związków zawodowych (okręgowe i miejskie), 3) Związek Samopomocy Chłopskiej, 4) izby rolnicze, 5) izby przemysłowo-handlowe, 6) izby rzemieślnicze, 7) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych, 8) organizacje samorządu wolnych zawodów (rady adwokackie, izby lekarskie).

§ 22. (1) Przewodniczący komisji obywatelskiej zwołuje komisję, kieruje jej czynnościami, wykonuje jej uchwały.

(2) Komisja obywatelska jest zdolna do powzięcia uchwał, jeżeli na posiedzeniu komisji oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecna przynajmniej połowa członków.

(3) Uchwały komisji zapadają większością głosów obecnych członków; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 23. Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący i przynajmniej 2 spośród obecnych na posiedzeniu członków lub ich zastępców.

§ 24. W razie wątpliwości co do dokładności lub prawdziwości złożonych w terminie zeznań komisja obywatelska przedstawia je płatnikowi żądając wyjaśnień, uzupełnień i dowodów pisemnych lub ustnych, jak również przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych.

§ 25. Stan majątku nie może być przyjęty odmiennie od podanego w zeznaniu złożonym w terminie, jeżeli przedtem nie wezwano płatnika do udzielenia wyjaśnień władzy, wymierzającej podatek.

§ 26. O ile jednak płatnik nie złoży w wyznaczonym terminie żądanych wyjaśnień lub o ile na konkretne zarzuty, przedstawione przez komisję przeciw danym wykazanym w zeznaniu, złoży wyjaśnienia niedostateczne, wówczas komisja przy ustalaniu i oszacowaniu majątku kieruje się danymi, jakimi rozporządza.

§ 27. Na podstawie zebranego materiału i przeprowadzonych obrad ustala komisja dla każdego płatnika różnicę w stanie majątku w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r. oraz jej wartość i wymierza kwotę podatku, przypadającego według skali art. 5.

Do art. 7.

§ 28. Każdy jest zobowiązany na wezwanie władz lub komisji obywatelskiej udzielić jej w oznaczonym terminie wszelkich wyjaśnień i informacji w przedmiocie opodatkowania siebie i innych osób, przedłożyć wszelkie posiadane księgi handlowe i gospodarcze bądź dokumenty i zapiski oraz zeznawać jako świadek na ściśle określone okkoliczności.

§ 29. (1) Do składania zeznań do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne, prawne i spadki wakujące, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r.:

1) nabyły własność:
   a) gruntu,
   b) budynku,
   c) placu niezabudowanego,
   d) przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub innego,
   e) towarów, surowców, narzędzi produkcji itp.,
   f) kapitałów i należności,
   g) ruchomości domowych i innych przedmiotów, służących do osobistego użytku,
   h) wszelkich innych nie wymienionych wyżej przedmiotów majątkowych,
2) spłaciły zobowiązania przedwojenne.

(2) Osoby, które nabyły wyłącznie własność przedmiotów, wymienionych w ust. (1) pkt 1) lit g), zobowiązane są do składania zeznań w tych tylko przypadkach, w których wartość obiegowa tych przedmiotów na dzień 30 czerwca 1945 r. przekracza kwotę 100.000 złotych.

(3) Do złożenia zeznania zobowiązane są również te osoby, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. powiększyły lub ulepszyły posiadane przed 1 września 1939 r. przedmioty majątkowe.

(4) Poza tym do złożenia zeznania obowiązane są wszystkie inne osoby, jeżeli zostały do tego wezwane przez organa wymiarowe.

§ 30. Zeznania składają osoby fizyczne, spadki wakujące i osoby prawne na formularzu (wzór Nr 1) — w terminie do dnia 15 sierpnia 1945 r.,

Do art. 9.

§ 31. Przepis art. 9 ust. (1) stosuje się do aktów zbycia, zawartych po wejściu w życie dekretu. To samo odnosi się i do postanowień art. 9 ust. (2).

Do art. 10 ust. (1).

§ 32. Nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego płatny jest jednorazowo w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu (wzór Nr 2).

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Załącznik Nr. 1 do § 30 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. (poz. 135).

Zeznanie do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego

dla osób fizycznych, prawnych oraz spadków wakujących.

Nazwisko (Nazwa osoby prawnej) ....

Imię ....

Adres lub siedziba zarządu w dniu 30. VI. 1945 r. — Datownik Urzędu Skarbowego

Zawód lub zajęcie
(Rodzaj przedsiębiorstwa przy osobach prawnych)

Czy są prowadzone księgi prawidłowe — gospodarcze

Źródła dochodu objęte księgami:

A. Części składowe majątku

	wg stanu na 31. VIII. 1939 r.		wg stanu na 30. VI. 1945 r.		
	Miejsce położenia (dokładny adres, ewent. numer i oznaczenie hipoteczne)	Ogólny obszar gruntów, placów, wielkość domu, rodzaj przeds., kapitałów, ruchomości	Miejsce położenia (dokładny adres, ewent. numer i oznaczenie hipoteczne)	Ogólny obszar gruntów, placów, wielkość domu, rodzaj przeds., kapitałów, ruchomości	Data nabycia po dniu 31. VIII. 1939 r.
1) grunta					
2) budynki					
3) place niezabudowane					
4) przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i inne					
5) towary, surowce, narzędzia produkcji i t. p.					
6) kapitały i należności					
7) ruchomości domowe i inne przedmioty, służące do osobistego użytku					
8) wszelkie inne przedmioty majątkowe nie wymienione wyżej . .					

B. Wysokość długów i ciężarów, które majątek obciążają

C. Spłacone zobowiązania przedwojenne
a) rodzaj długu
b) data spłaty
c) nazwisko i adres wierzyciela
d) suma

D. Bliższe opisanie przedmiotów majątkowych (A)

Do pkt 1) — należy podać rodzaj gruntów, ich obszar, wielkość posiadanego inwentarza żywego i martwego, rodzaj budynków i t. p.,
„ 2) — wielkość i rodzaj budynków,
„ 3) — wielkość placów, ich położenie (np. narożny),

Do pkt 4) — opis przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i innych, rodzaj i ilość maszyn, towarów, surowców, urządzenia, środków przewozowych i t. p.
„ 5) — rodzaj i ilość surowców, towarów, narzędzi produkcji, będących w posiadaniu osób, nie prowadzących przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych,
„ 6) — ilość i rodzaj kapitałów i należności, nie wyłączając zagranicznych (pieniądze, dewizy zagraniczne, akcje, obligacje i inne papiery wartościowe),
„ 7) — rodzaj i ilość ruchomości domowych (meble, odzież, dywany, porcelana, obrazy i t. p.) oraz rodzaj i ilość innych przedmiotów służących do osobistego użytku płatnika (przedmioty z platyny, złota, srebra i drogich kamieni, konie wyjazdowe i wierzchowe i t. d.),
„ 8) — rodzaj i ilość wszelkich innych przedmiotów majątkowych, nie wymienionych wyżej.

E. Przedmioty majątkowe, wykazane wyżej, obejmują również majątek małżonka, krewnych zstępnych oraz innych osób, na imię których został nabyty majątek, a mianowicie:

Uwagi płatnika:

Zeznanie sporządziłem według swojej najlepszej wiedzy i sumienia.

Treść poniższych objaśnień oraz wyciągów z dekretu jest mi znana.

dnia .... podpis

Objaśnienia.

1) Do złożenia zeznania obowiązane są osoby, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. nabyły części składowe majątku, powiększyły lub ulepszyły posiadany już przed 1 września 1939 r. majątek, spłaciły zobowiązania przedwojenne.

2) W punkcie D. zeznania należy bliżej opisać posiadane części składowe majątku, przy czym jednak należy szczegółowo opisać objekty, które płatnik nabył (uzyskał) w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. Majątek, który płatnik posiadał przed 1 września 1939 r. i obecnie posiada można opisać ogólnie z wyjątkiem tych części, które płatnik powiększył lub ulepszył w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r., które to części należy opisać szczegółowo.

Art. 11 dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego.

„(1) Kto nie stosuje się do wezwań władz skarbowych, komisji obywatelskiej lub komisji odwoławczej, nie składa zeznania do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego odmawia złożenia wyjaśnień lub w inny sposób usiłuje utrudnić lub udaremnić czynności władz skarbowych, komisji obywatelskiej lub komisji odwoławczej, poprzedzające wymiar nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, ulegnie karze grzywny do 200.000 złotych.

(2) W razie niemożności ściągnięcia grzywny ulega ona zamianie na pracę przymusową lub areszt do lat 3-ch.

(3) W przypadku świadomego zatajenia lub usiłowania zatajenia swego wzbogacenia wojennego ponadto całe wzbogacenie wojenne może ulec przepadkowi".

Załącznik Nr 2 do § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. (poz. 135).

Pieczęć Urzędu

Nakaz płatniczy na nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego

Nr .... (Rej. wym.)
Nr .... (Ks. bierczej) (konto)

Nazwisko, imię (firma)

Miejsce zamieszkania lub siedziba

Ogólna suma ustalonego wzbogacenia wojennego (nadwyżka wartości majątku) . . . . zł............ **Podatek zł** ....

dnia ....

Pieczęć władzy wymiarowej

Objaśnienie.

1) Podatek wymierzono na zasadzie art. 5 ust. (2) dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

2) Przypadająca należność płatna jest jednorazowo w terminie dni 30 licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu (art. 10 ust. (1) dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wyjennego).

3) Niezapłacenie podatku wymierzonego w ostatecznym toku instancji pociąga za sobą przepadek opodatkowanego mienia na rzecz Skarbu Państwa (art. 10 ust. (2) dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego).

4) W postępowaniu wymiarowym stosowano przepisy dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. w sprawie wykonania tegoż dekretu, ordynacji podatkowej oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej.

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania do instancji odwoławczej (od orzeczenia komisji obywatelskiej — do komisji odwoławczej, od wymiarów zaś dokonanych przez urzędy rewizyjne — do izby skarbowej) za pośrednictwem władzy wymiarowej w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w przepisanym terminie ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tegoż.

Pieczęć Urzędu	**Dowód doręczenia nakazu płatniczego na nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego**	Nr.................. (Rej. wym.) Nr (Ks. bierczej.) (konto)

Nazwisko, imię (firma)

Miejsce zamieszkania lub siedziba

Doręczono: Dnia 1945 r.

(podpis)

Nakaz płatniczy otrzymałem:

(podpis)

Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 lipca 1945 r. Nr 23, poz. 135)

164.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 czerwca 1945 r.

o sprostowaniu błędów: w ustawie o majątkach opuszczonych i porzuconych, w dekrecie o pomiarach kraju i organizacji miernictwa oraz w załączniku do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości o ogłoszeniu jednolitego tekstu przepisów o kosztach sądowych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) prostuje się następujące błędy:

1) w ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97):

a) w art. 2 § 1 po wyrazach „a w chwili wejścia w życie" zamiast „niniejszego dekretu" powinno być „niniejszej ustawy";

b) w art. 2 § 1 po wyrazach „osób, które zbiegły" zamiast „od nieprzyjaciela" powinno być „do nieprzyjaciela";

c) w art. 6 § 2 w zdaniu drugim po wyrazach „Głównego Urzędu Tymczasowego" należy wstawić wyrazy „Zarządu Państwowego";

d) w art. 37 zamiast „w art. 14" powinno być „w art. 13";

e) w art. 38 zamiast „w art. 14" powinno być „w art. 13";

f) w art. 42 zamiast „dekretu z dnia 14 grudnia" powinno być „z dnia 12 grudnia".

2) W dekrecie z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) w art. 3 pkt a zamiast wyrazów „z wyjątkiem tych pomiarów stosowanych" powinno być „z wyjątkiem pomiarów stosowanych";

3) w załączniku do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1945 r. o ogłoszeniu jednolitego tekstu przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 89) w art. 99 ust. 2 po słowach: „zwolnienie od opłaty stemplowej" dodaje się słowo „nie".

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 lipca 1945 r. Nr. 24. poz. 144).

Cena numeru niniejszego zł. 12.— Prenumerata miesięczna zł. 20.—

Zakłady R.S.G. Warszawa, Targowa 80 — Nr. 238 .